

for Kommunerne til at yde den uforskyldt hjemløse Støtte, som ikke har Fattighjælps Virkning.

Udvalget har ment i Hovedsagen at maatte indskrænke sig til at foreslaa, at der ad Lovgivningsvejen træffes Foranstaltning til, at det sikres, at Forholdene ved de forskellige Institutioner for hjemløse i hvert Fald opfylder visse Minimumskrav i Henseende til Hygiejne og Renlighed.

Man foreslaar derfor, at der udfærdiges almindelige Regler angaaende disse Hjem Indretning og Drift, opstillende saadanne Minimumskrav, samt at der oprettes et særligt Statstilsyn, der skal overvaage Overholdelsen af disse Regler. I disse foreslaar man optaget de nu i lokale Sundhedsvedtægter indeholdte særlige Forskrifter for Logihuse m. v., hvis Overholdelse hidtil har været paaset af de lokale Tilsynsmyndigheder, der jo imidlertid har mange andre Opgaver at varetage. I Reglerne for Hjemmene foreslaas dernæst opstillet enkelte yderligere Krav, tilsigtende at afhjælpe de mest iøjnefaldende Mangler ved de bestaaende Institutioner, saaledes Krav om Baderum og Desinfektionsrum til Gæsternes Tøj.

Det foreslaas, at alle Institutioner for hjemløse undergives Tilsyn af dette Statstilsyn, der meddeler Tilladelse til fortsat Drift af bestaaende Institutioner og til Oprettelse af nye Institutioner.

Udvalget har dernæst fundet det Samarbejde, der gennem Centralkontoret for hjemløse er iværksat mellem de dette tilsluttede Institutioner i København som værende af saa stor Betydning, bl. a. som Grundlag for en Udsondring af de egentlig asociale Personer, at man foreslaar, at dette Samarbejde mellem Institutioner gennem det foreslaaede Statstilsyn udbygges og udvides til at omfatte alle Institutioner for de hjemløse over hele Landet.

Udvalget er endelig enig i at foreslaa, at der, hvor der maatte være Trang dertil, skal være en Pligt til Oprettelse af Herberger (ikke Arbejdshjem eller Arbejdskolonier), idet den hjemløse ikke maa være udsat for mod en billig, af Staten kontrolleret Betaling ikke at kunne faa Natlogi. Idet Udvalget iøvrigt ser med Sympati paa, at der under den foreslaaede Statskontrol indrømmes det private Initiativ Virkerum paa det heromhandlede Omraade, saaledes at ogsaa fremtidig de heromhandlede Institutioner kan oprettes ved privat Foranstaltning, er Udvalget af den Mening, at denne Opgave dog i første Række er en kommunal Opgave, idet det for en Del drejer sig om Foranstaltninger til Fordel for Personer, overfor hvem Kommunen har Forsørgelsespligt. Da Forholdet dernæst formentlig er det, at en Del af de hjemløse, der søger Optagelse i Herberg i de Kommuner, hvor der vil blive Spørgsmaal om Pligt til Oprettelse af Herberger, er tyet ind til Kommunen fra de omliggende Landdistrikter, hvor de ikke har kunnet finde Beskæftigelse, finder Udvalget det rimeligt, at vedkommende Amtskommune deltager i Udgifterne ved Oprettelse af de Herberger, som det maatte blive paalagt en Kommune at oprette. Endelig har Udvalget under Hensyn til, at Herbergerne ofte besøges af Personer, der er forsørgelsesberettigede i andre Dele af Landet, ment, at Oprettelsen af de nødvendige Herberger for hjemløse ogsaa maa betragtes som en Statsopgave.

Ud fra disse Betragtninger mener Udvalget, at den foreslaaede Pligt til Oprettelse af Herberger bør paalægges Kommunerne, dog mod Tilskud fra Staten og Amtskommunen, for Københavns Vedkommende dog alene mod Tilskud fra Staten.

Endvidere har man ment som et Korrelat til de Forpligtelser, der paalægges de bestaaende Institutioner med Hensyn til deres Indretning, at maatte foreslaa en Adgang til Tilskud til de Foranstaltninger, der er nødvendige til disse Forpligtelsers Opfyldelse, saaledes at dette Tilskud paa tilsvarende Maade fordeles paa Staten, Amtskommune og Kommune.